

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 131913 20 P
Brčko, 30.09.2021.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, sudija *****, u pravnoj stvari tužioca *****, zastupan po zakonskom zastupniku direktoru ***** i punomoćniku *****, protiv tuženog *****, zastupan po punomoćniku *****, radi naknade štete, v.sp. 10.174,90 KM, nakon održane glavne, javne i usmene rasprave donio je dana 30.09.2021.godine,

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužioca koji glasi:

„Nalaže se tuženom ***** da tužiocu *****, isplati iznos od 10.174,90 KM na ime naknade materijalne štete, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 5.217,92 KM računajući od 11.08.2020.godine, te na iznos od 4.957,71 KM računajući od 19.05.2021.godine do konačne isplate.“

Obavezuje se tužilac da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznos od 1.310,40 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je putem ponomoćnika dana 14.08.2020.godine podnio tužbu protiv tuženog, radi naknade štete. U tužbi je naveo da tužilac već dugi niz godina poslovno saraduje sa firmom ***** na način da imenovana firma za ugovorene poslove prevoza, koristi resurse (teretna vozila i vozače) tužioca. Firma ***** dogovorila je sa tužiocem uslugu transporta robe na relaciji Belgija-Velika Britanija, te je za tu prevoznu rutu bilo angažovano vozilo tegljač sa prikolicom, reg.oznaka: T48-A-051, vlasništvo tužioca, a kao vozač angažovan je tuženi. Tužilac kao društvo koje se bavi drumskim transportom dugi niz godina, obezbjeđuje za svoje radnike/vozače adekvatnu obuku u smislu upoznavanja sa načinom obavljanja poslova i zadataka za članove posade motornog vozila, upoznaje ih sa svim obavezama i mjerama koje je neophodno preduzeti kako prema vozilu tako i prema nadležnim organima sve u cilju bezbjednog i sigurnog prevoza robe. Nakon upoznavanja sa prednjim, svi radnici/vozači potpisuju i Izjavu o poštovanju i poznavanju akata i propisa. Prije svake transportne rute, direktor tužioca upozorava radnike/vozače na obavezu poštovanja sigurnosnih mijera prilikom prevoza, iz razloga što svako odstupanje vodi kažnjavanju poslodavca ili nosioca prevozne rute visokim novčanim kaznama. U cilju dodatnog podsjećanja vozača na njihove obaveze poslodavac je za svako prevozno sredstvo i vozača obezbijedio letke u kojima su šematski prikazane njegove obaveze. Posebene mjere opreza predviđaju se prilikom ulaska u Evropsku uniju i Veliku Britaniju zbog stalnog krijumčarenja

migranata, zbog čega je tužilac konstantno upozoravao vozače i ukazivao na obavezu poštovanja svih sigurnosnih mjera, kako se takav problem ne bi dogodio. Granična policija prilikom prelaska državnih granica takođe vozače svih kamiona upoznaje sa neophodnim mjerama, informisanjem putem letaka sa slikovitim prikazima mogućih situacija. Uprkos svemu gore navedenom, prilikom ulaska u Veliku Britaniju u vozilu kojim je upravljao tuženi otkriveno je pet osoba koji su pokušali ilegalno da uđu u Veliku Britaniju. Migranti su pronađeni u prikolici kamiona koja nije bila obezbjeđena i provjerena na način kako je to predviđeno pravilima, tj. vozač nije preduzeo mjere i radnje koje su bile neophodne prilikom provjere vozila i prikolice, prije započinjanja prevoza, a što predstavlja njegovu elementarnu obavezu kao vozača. Pored jasnih uputstava od strane tužioca, tuženi nije preduzeo neophodne mjere zaštite svog vozila, čime je grubo prekršio svoju radnu dužnost, te krajnjom nepažnjom prouzrokovao materijalnu štetu tužiocu u vidu izdavanja novčane kazne zbog ilegalnog prevoza migranata. Kazna zbog ilegalnih migranata izdata je na ime firme *****, kao nosioca prevozne rute, a ista firma je tužiocu, kao poslodavcu vozača koji je pričinio štetu, izdala knjižno terećenje koje je tužilac priznao i prihvatio. Zaključno sa danom podnošenja tužbe, tužilac je pretrpio štetu u visini od 5.217,92 KM, budući da je radnjom tuženog, morao da nadoknadi isti iznos firmi *. Zakon o radu izričito propisuje da: radnik koji na radu ili u vezi s radom namjerno ili zbog krajnje nepažnje prouzrokuje štetu poslodavcu, dužan je štetu naknaditi. Pored svega navedenog, propisana je i povećana pažnja za osobe koje se profesionalno bave određenom djelatnošću, od kojih se zahtijeva pažnja dobrih stručnjaka, koji će pored povećane pažnje, imati obavezu postupati po pravilima struke i po važećim običajima. U konkretnom slučaju očigledno je da je tuženi krajnjom nepažnjom, odnosno zanemarivanjem osnovnih obaveza prilikom obavljanja djelatnosti, prouzrokovao štetu tužiocu. Pritom, tuženi je bio u obavezi da u svom radu postupa sa povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka). Imajući u vidu sve prethodno navedeno tužilac jepodnio tužbu i predložio da sud nakon sprovedenog postupka i izvedenih dokaza donese presudu kojom će naložiti tuženom da tužiocu isplati iznos od 5.217,92 KM na ime naknade štete, za zakonskom zateznom kamatom od do dana isplate. Potraživao je troškove parničnog postupka.

Podneskom od 19.05.2021.godine tužilac je uredio tužbeni zahtjev te predložio da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će tuženom naložiti da tužiocu isplati iznos od 10.174,90 KM na ime naknade materijalne štete, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 5.217,92 KM računajući od 11.08.2020.godine, te na iznos od 4.957,71 KM računajući od 19.05.2021.godine do konačne isplate.

U pismeno datom odgovoru na tužbu tuženi je u cjelosti osporio osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Tužilac u tužbi navodi da je tuženi namjerno ili zbog krajnje nepažnje prouzrokovao štetu poslodavcu. Navodna šteta je nastala tako što je tužilac svom poslovnom partneru isplatio iznos kazne koju je *bio obavezan da plati zbog ilegalnog prevoza migranata u iznosu od 5.217,92 KM navodno skrivljenog od strane tuženog. Ovakvi navodi tužioca su paušalni i potpuno se bez osnova. Prije navoda koji se tiču merituma spora, tuženi ističe prigovore pasivne legitimacije. Naime, na strani tuženog ne postoji pasivna legitimacija. Nije sporno da je tuženi bio radnik tužioca, ali je isto tako nesporna činjenica da je na spornoj ruti vozio teretno motorno vozilo u ime i za račun *, da je prevoz tereta vršen u ime i za račun *, a da pritom tuženi od strane tužioca nije upućen na rad u drugom privrednom društvu u skladu sa odredbama Zakona o radu kojim je regulisana ova materija. Ukoliko je uopšte i bilo štete, ta šteta nije nastala tokom obavljanja rada

tuženog kod i za tužioca. Tuženi nije obavljao posao u ime i za račun tužioca, nije posao obavljao sredstvima tužioca, niti je od strane tužioca upućen na rad kod trećeg pravnog lica. Navodi iz tužbe da je *****koristio resurse (teretna vozila i vozače) tužioca, je potpuno neosnovana, paušalna i na koncu nezakonita, jer tuženi ne može biti nečiji „resurs“ nego je radnik koji ima prava i obaveze koji proizilaze iz ugovora o radu. U odgovoru na tužbu tuženi dalje navodi da se tuženi dok je vozio za tužioca, uvijek pridržavao svih pisanih i nepisanih pravila koji se tiču obavljanja posla, ali istovremeno skreće pažnju da u izjavama o poznavanju i poštivanju akata i propisa poslodavca nije naveden niti imenovan nijedan opšti akt poslodavca kojim se reguliše oblast rada, niti je tužilac bilo kakve akte ikada prezentovao tuženom. Tužilac nikada nije organizovao bilo kakve obuke, niti treninge kojim bi se radnici obučili kako da spriječe ilegalne migrante da uđu u vozila. Tuženi ukazuje na razliku u potpisima na ugovoru o radu od 16.08.2018.godine i izjavama od 23.08.2018.godine, kao i ličnoj karti. Nadalje, iz dostavljenih tužiočevih dokaza, tačnije iz GPS ispisa rute vozila i podataka firme ***** o prevozu, jasno proizilazi da je tuženi poslove obavljao u ime i za račun ***** , a nikako za tužioca. Navedeno proizilazi iz činjenice da su GPS podaci jasno preuzeti od ***** , kao što je ista firma poslala e-mail o ruti svog kamiona kojim je upravljao tuženi. Navodi iz tužbe su jedino tačni u dijelu da granične policije stranih zemalja prilikom prelaska državnih granica vozače kamiona obavještavaju i informišu putem letaka o neophodnim mjerama, a koje sve mjere tuženi uvijek primjenjuje i istih se drži. Tuženi ističe i činjenicu da on (iako nije vozio kamion ***** kao radnik tužioca) nema subjektivni odnos prema „šteti“ potreban za donošenje presude po tužbi. Tuženi nije namjerno sakrivao i prevezio ilegalne migrante, jer da je to činio nadležni organi Velike Britanije bi protiv tuženog vodili krivični postupak, niti je tuženi krajnjom nepažnjom činio štetu budući da je sve svoje obaveze koji se tiču provjere tereta vršio u skladu sa pravilima struke. U prilog ovoj tvrdnji ističe činjenicu da migrante koji su sami ušli u kamion i sami se sakrili, nisu uspjeli pronaći granične policije i organi Belgije i Francuske, uključujući granični prelaz i carinsku ispostavu Republike Francuske u luci Kale, nego da je ilegalne migrante otkrila tek granična kontrola Velike Britanije i to nakon njihove rigorozne kontrole, budući da je opštepoznata činjenica da svakodnevno na hiljade migranata ovom trasom pokušavaju ući u Veliku Britaniju. Dakle, ilegalni migranti su se toliko dobro sakrili da ih tuženi nije mogao uočiti ili primijetiti tokom redovnih provjera koje čini prilikom svakog zaustavljanja kamiona. Imajući u vidu sve navedeno, tuženi predlaže da sud u cjelosti odbije tužbeni zahtjev tužioca, kao i da naloži tužiocu da mu nadoknadi troškove parničnog postupka.

U toku parničnog postupka provedeni su dokazi čitanjem: Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 16.08.2018.godine, Izjave o poštovanju akata i propisa od 23.08.2018.godine, Izjave o poznavanju akata i propisa od 23.08.2018.godine, Akata pod nazivima: „Kako izbjeći kaznu u 10 koraka“ bez datuma i broja, „HGV provjera stanja vozila od strane vozača“ bez datuma i broja, „Upute vozačima“ od 01.09.2015.godine, „Efikasan sistem+pravilan rad=nema kazni“, Pravilnika o načinu obavljanja poslova i zadataka članova posade motornog vozila, Akta Granične policije za južnu, istočnu i evropsku regiju Ujedinjenog Kraljevstva ref.broj: CAL/CP/23391 od 13.09.2019.godine, Dopis Granične policije za južnu, istočnu i evropsku regiju – Tim za izricanje kazni za ilegalne migrante Folkestone, Kent ref.broj: CAL/CP/23391/2 od 30.01.2020.godine, Knjižno terećenje broj: 29/01/2020 od 29.01.2020.godine, Knjižno odobrenje broj: 20200129 od 29.01.2020.godine, Naloga uplate na iznos od 5.217,92 KM od 11.08.2020.godine, Potvrda o prijemu naloga za plaćanje-međunarodno plaćanje od 10.08.2020.godine na iznos od 844,03 Eura, Ugovor o poslovnoj saradnji zaključen

između ***** i ***** od 28.12.2018.godine uz prilog broj 1 i 2, Obrazac PD3100 prijava/promjena/odjava za tuženog od 22.08.2018.godine, Potvrda o prijemu naloga za plaćanje-međunarodno plaćanje od 06.03.2020.godine na iznos od 880,09 Eura, Potvrda o prijemu naloga za plaćanje-međunarodno plaćanje od 07.04.2020.godine na iznos od 868,76 Eura, Potvrda o prijemu naloga za plaćanje-međunarodno plaćanje od 07.09.2020.godine na iznos od 853,93 Eura, Potvrda o prijemu naloga za plaćanje-međunarodno plaćanje od 08.10.2020.godine na iznos od 834,43 Eura, Potvrda o prijemu naloga za plaćanje-međunarodno plaćanje od 06.11.2020.godine na iznos od 855,77 Eura, Naloga za plaćanje na iznos od 4.957,71 KM bez datuma i pečata banke, e-mail prepiska između ***** i Granične policije, CMR broj: 0079492 od 03.01.2020.godine, CMR broj: 0079482 od 25.10.2019.godine, Sporazum o prestanku ugovora o radu od 10.01.2020.godine, prepiske poruka sa mobilnog telefona, e-mail prepiske između ***** i Helen Ozsvald-službenik Granične policije tima za civilno kažnjavanje tajnih ulazaka od 11.02.2020.godine, e-mail ***** od 10.02.2020.godine, Aktuelni izvod iz sudskog registra za ***** od 07.06.2021.godine, saslušanjem zakonskog zastupnika tužioca i tuženog u svojstvu parničnih stranaka i saslušanjem svjedoka ***** i *****.

Na osnovu ocjene provedenih dokaza pojedinačno kao i u njihovoj međusobnoj vezi na osnovu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH (u daljem tekstu ZPP), odlučeno je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Sud nije prihvatio kao dokaz Nalog za plaćanje na iznos od 4.957,71 KM, obzirom da na istom nema datuma i pečata banke.

Ugovorom o radu na neodređeno vrijeme od 16.08.2018.godine, tuženi ***** je zasnovao radni odnos kod tužioca na neodređeno vrijeme, sa ugovorenim probnim radom u trajanju od šest mjeseci, sa početkom rada od 17.08.2018.godine. Tuženi je primljen na poslove na radnom mjestu KV vozač u međunarodnom cestovnom prometu, u skladu sa Zakonom o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH i Zakonom o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prevozu, brinuti o ispravnosti vozila i obavljati sitne popravke na vozilima, vršiti pranje i podmazivanje vozila, popunjavati putne naloge i ostalu putnu dokumentaciju, voditi evidenciju o pređenoj kilometraži, utrošku goriva i maziva, zamjeni guma i utrošku drugog potrošnog materijala i o istim obavještavati upravnika prevoza. Navedeni ugovor je raskinut Sporazumom o prestanku ugovora o radu od 10.01.2020.godine. Da je tuženi bio zaposlen kod tužioca proizilazi i iz Obrasca PD3100 prijava/promjena/odjava za tuženog od 22.08.2018.godine.

Iz izjave o poštovanju akata i propisa od 23.08.2018.godsine proizilazi da je tuženi izjavio da je kod tužioca zaposlen u svojstvu vozača, da je upoznat sa pozitivnopravnim propisima kojima se reguliše oblast rada koji obavlja, da je upoznat sa opštim aktima poslodavca, da razumije sve što je njima propisano te da je svjestan da nepoznavanje zakonom i opštim aktima propisanih normi ne umanjuje njegovu odgovornost zbog kršenja istih. Tuženi se istom izjavom obavezao da će poslove vozača obavljati profesionalno i posvećeno (pažnom dobrog stručnjaka), da u toku obavljanja poslova vozača neće konzumirati alkohol ili druga opojna sredstva koja mogu uticati na kvalitet izvršavanja istih te na sigurnost, kako vlastitu tako i drugih u njegovoj okolini, da će poštovati date instrukcije i u skladu s njima postupati, da se u obavljanju poslova vozača neće baviti trgovinom i krijumčarenjem alkohola, cigareta i drugih roba, a što

predstavlja krivično djelo po domaćem i međunarodnom pravnom poretku i da neće izvršavati radnje i djela kojima će naštetiti poslovnom ugledu i poslovanju poslodavca.

Izjavom o poznavanju akata i propisa od 23.08.2018.godine proizilazi da je tuženi izjavio da je upoznat sa opštim aktima i propisima ***** (poslodavca), da je upoznat sa zakonskim normama kojima se reguliše oblast rada koji za poslodavca obavlja, da razumije sve što je njima napisano, da će se u obavljanju svojih radnih zadataka i izvršavanju preuzetih obaveza, pridržavati važećih pozitivnopravnih normi i pravila koje aktima nameće poslodavac, te da razumije da nepoznavanje zakonom i opštim aktima propisanih normi ne umanjuje njegovu odgovornost zbog kršenja istih.

U odgovoru na tužbu, tuženi je osporio da je potpisao gore navedene dvije izjave ističući da je evidentna razlika u potpisima na ugovoru o radu od 16.08.2018.godine i izjavama od 23.08.2018.godine, ali to nije dokazao eventualnim provođenjem grafološkog vještačenja.

Ugovorom o poslovnoj saradnji zaključenog između ***** i ***** od 28.12.2018.godine, ugovorne strane su se saglasile da će poslovno saradivati sa namjerom ostvarenja dobiti. Članom 5. ugovora određeno je da ugovorne strane utvrđuju da će ***** nastupati u ime ugovornih strana prilikom potpisivanja ugovora koji se odnose na zajedničko poslovanje. Zajedničko poslovanje odnosi se na prevoz robe i dobara na relaciji Bosna i Hercegovina – Evropska Unija, te među zemljama Evropske Unije kao i između zemalja Evropske Unije i zemalja koje nisu članice Evropske Unije ili između zemalja nečlanica (uključujući Veliku Britaniju i Tursku), u skladu sa raspoloživim CEMT i bilateralnim dozvolama. Ugovorne strane su saglasne da će „Euroexpress“ d.o.o. Brčko po potrebi staviti na raspolaganje firmi ***** , radnu snagu (vozače) i vozila iz vlastitog voznog parka u svrhu prevoza robe i dobara za kupce usluga. Vozila iz voznog parka pobrojana su u prilogima 1. i 2., koji su sastavni dio ugovora. Članom 6. ugovora, ugovorne strane su se saglasile da ***** formira cijene prema kupcu usluga u skladu sa tržišnim uslovima, a da ***** isplati cijenu usluge u skladu sa odredbama ovog ugovora. Članom 11. ugovora, firma „***** se obavezala da će za potrebe izvršavanja poslova prevoza snositi troškove potrošnje goriva vozila, troškove popravke i sanacije kvarova vozila, vršiti plaćanja kazni i snositi druge troškove vozila, osim onih koji su prouzrokovani namjerom ili krajnjom nepažnjom, da će se brinuti o redovnoj uplati i održavanju police CMR osiguranja vozila, snositi troškove putarine za vozila, kao i druge troškove potrebne za realizaciju poslova iz člana 5. ugovora.

U Aktu Granične policije za južnu, istočnu i evropsku regiju Ujedinjenog Kraljevstva ref.broj: CAL/CP/23391 od 13.09.2019.godine, koji je upućen ***** , navedeno je da je dana 13.09.2019.godine u zoni imigracijske kontrole UK u Calaisu, utvrđeno da se u vozilu sa oznakama T48 A 051/CE JZ 989, čiji je vozač bio ***** , nalazi pet ilegalnih imigranata. U trenutku kada se incident desio nisu bili u mogućnosti da sprovedu dalja istraživanja. Međutim, ministar inostranih poslova može zahtijevati da osoba odgovorna za ilegalne imigrante plati kaznu. U ovom slučaju „odgovorna osoba“ uključuje vlasnika vozila, osobu koja iznajmljuje vozilo na korištenje i vozača. Odgovorna osoba ne podliježe izricanju kazne ukoliko može dokazati da je prevoženje ilegalnih imigranata bio rezultat prinude. Takođe, postoji mogućnost odbrane ako odgovorna osoba može dokazati da nije znala niti je imala opravdane razloge da sumnja da se u vozilu nalaze ilegalni imigranti, te da je postojao aktivan i

efikasan sistem za sprečavanje prevoženja ilegalnih imigranata, te da je isti sistem bio pravilno instaliran.

U Dopisu Granične policije za južnu, istočnu i evropsku regiju – Tim za izricanje kazni za ilegalne migrante Folkestone, Kent ref.broj: CAL/CP/23391/2 od 30.01.2020.godine, koji je upućen firmi ***** , navedeno je da je dana 27.11.2019.godine istoj firmi uručeno obavještenje o obavezi plaćanja kazne u pogledu 5 osoba koje se navode u tom obavještenju, od kojih je svaka ilegalni imigrant ili osoba skrivena sa ilegalnim imigrantom. Nivo kazne je određen po 1.100,00 £ za svaku od osoba, ukupan iznos nametnute kazne je 5.500,00 £. Pismeno obavještenje „***** o prigovoru su pažljivo razmotrili ali uzimajući u obzir sve okolnosti, Ministar za inostrane poslove je odlučio da obaveza firme ***** i dalje stoji, a nivo kazne po ilegalnom imigrantu ili osobi skrivenoj sa ilegalnim imigrantom smanjena je na 900,00 £. Ministar za inostrane poslove od ***** zahtijeva da plate iznos od 4.500,00 £. Uplatu je moguće izvršiti u eurima, britanskim funtama ili u nekoj drugoj valuti. Uplatu je potrebno izvršiti najkasnije do 08.02.2020.godine, odnosno 60 dana od datuma prvog izdavanja obavještenja o kazni, rok produžen za period kojeg je Ministar inostranih poslova razmatrao obavještenje o prigovoru vezanom za navedenu kaznu. Uplata mora biti izvršena odmah ukoliko je navedeni datum za uplatu prošao. ***** ima pravo sudovima podnijeti žalbu protiv ove odluke kojom se zadržava njihova odgovornost i/ili odluke o nivou nametnute kazne. Žalbu je moguće podnijeti najkasnije do 03.02.2020.godine, a to je 28 dana od datuma uručivanja ovog obavještenja. U slučaju neplaćanja (ukoliko ne ulože žalbu ili ukoliko im je žalba odbijena), može doći do prinudnog izvršenja. Tokom postupka izvršenja kazne, ne može se dovesti u pitanje odgovornost za nametnutu kaznu ili nivo iste. Svako prevozno sredstvo koje je zadržano u vezi sa obavještenjem o obavezi plaćanja kazne, biće oslobođeno po izvršenoj uplati svih kazni na koje se obavještenje odnosi i svih opravdano nastalih troškova Ministarstva inostranih poslova u vezi sa zadržavanjem. Ukoliko kompletna uplata ne bude primljena do datuma navedenog za uplatu, Ministarstvo za inostrane poslove može podnijeti sudu zahtjev za dozvolu prodaje prevoznog sredstva. Pored toga, ako kompletna uplata ne bude primljena do navedenog datuma, Ministarstvo za inostrane poslove može organizovati zadržavanje bilo kojeg od vozila koje osoba kojoj je uručeno obavještenje o kazni koristi u okviru svog poslovanja.

Iz Potvrde o prijemu naloga za plaćanje-međunarodno plaćanje od 06.03.2020.godine na iznos od 880,09 Eura, Potvrde o prijemu naloga za plaćanje-međunarodno plaćanje od 07.04.2020.godine na iznos od 868,76 Eura, Potvrde o prijemu naloga za plaćanje-međunarodno plaćanje od 10.08.2020.godine na iznos od 844,03 Eura, Potvrde o prijemu naloga za plaćanje-međunarodno plaćanje od 07.09.2020.godine na iznos od 853,93 Eura, Potvrde o prijemu naloga za plaćanje-međunarodno plaćanje od 08.10.2020.godine na iznos od 834,43 Eura i Potvrde o prijemu naloga za plaćanje-međunarodno plaćanje od 06.11.2020.godine na iznos od 855,77 Eura, utvrđeno je da je tužilac na račun Granične policije istog zapad (Home Office, Boder orce South East) uplatio ukupno iznos od 5.137,01 Eura.

Uvidom u Naloga uplate od 11.08.2020.godine, utvrđeno je da je tužilac po osnovu dijela knjižnog terećenja, uplatio firmi ***** iznos od 5.217,92 KM.

Knjižnim terećenjem broj: 29/01/2020 od 29.01.2020.godine, firma ***** je zadužila firmu ***** za iznos od 10.175,63 KM, koje knjižno terećenje je tužilac prihvatio knjižnim odobrenjem broj: 20200129 od

29.01.2020.godine, a na ime kazne koja je izrečena zaposleniku ***** dana 13.09.2019.godine u Engleskoj zbog ilegalnog prevoza migranata Port Ref: CAL/CP/23391.

U izjavi koji je dala pred sudom, zakonska zastupnica tužioca ***** je navela da se firma ***** bavi međunarodnim transportom roba i da je ista porodična firma sa firmom *****, odnosno porodice *****, te da imaju zaključen ugovor o poslovnoj saradnji, ali da su to dva odvojena pravna lica sa svojim vlasnicima i direktorima i firme posluju odvojeno. Kada se javi potreba za vozačem, zapošljavaju radnike ili na osnovu oglasa koji raspišemo ili na osnovu preporuka vozača koji su već zaposleni kod tužioca. Po prijemu vozača (kada se utvrdi da je isti osposobljen za to radno mjesto), slijedi obuka, odnosno nekih mjesec dana vozi sa vozačem koji je već od ranije zaposlen kod tužioca i koji ga obučava o svemu što je potrebno. Vozač se kroz ugovor o radu obavezuje da će uredno i savjesno obavljati svoje obaveze. Navela je da je tuženi bio zaposlen na poziciji vozača u međunarodnom transportu i da je prošao obuku sa ***** (radili su izvjestan period u tandemu). Obavljao je transport iz kontinentalnog dijela Evrope ka Engleskoj, kao i povratne ture. Navela je da je tužilac kreirao brojne letke na osnovu preporuka koje su njima date i koje upućuju vozača na sve „opasnosti“ koje mogu biti u toku transporta robe. Prilikom zaposlenja vozači se upoznaju sa dokumentima, a to je i sastavni dio dokumentacije koja stoji u vozilu, te navodi da je i tuženi bio upoznat sa sadržajem tih letaka i iste je dobio. Svaki vozač ima konstantnu internet vezu koju tužilac obezbjeđuje (firma kupuje dopune da bi svi vozači imali internet), te imaju i mogućnost GPS praćenja svih vozila. Vozačima se savjetuje da su prilikom ulaska u Englesku obavezni da se prijave na kontrolu, da vežu carinsko uže i stave katanac i plombu i bez obzira što to svaki vozač zna, dispečer ***** tu poruku svaki put šalje vozačima. Takođe, vozačima se savjetuje da se prvo prijave na francuskoj strani na kontrolu pa onda na engleskoj, obzirom da ukoliko migrante pronađu na francuskoj strani oni se „skidaju“ sa vozila i granice i ne plaća se kazna, a ukoliko se migranti nađu na engleskoj strani, onda Engleska izriče visoke kazne. U ovom slučaju kazna je bila 4.000,00 £ za pet migranata i to je kazna koju je dobila firma ***** . U konkretnom slučaju tužilac je vozača uputio da se sam prijavi na kontrolu, ali kad su već na engleskoj strani pronađeni migranti tužilac tu više ništa nije mogao da učini. Navela je da je tuženi i prije tog događaja obavljao prevoz na toj lokaciji. Misli da je tuženi nakon tog događaja otišao iz firme nakon par mjeseci. Navela je da tužilac posjeduje svoja vozila za međunarodni prevoz. Njen suprug nije zaposlen u firmi ***** nego u firmi ***** u Sloveniji kao upravitelj prevoza, za šta je licenciran, a i kvalifikovan je kao vozač, a prije nego što je ona imenovana za direktora, njen suprug je bio direktor tužioca, te misli da je on i zaposlio tuženog. Navela je da njen suprug obavlja svoje poslovne aktivnosti iz BiH, a ne iz Slovenije, te da ***** nije zaposlen u firmi ***** nego u firmi ***** i da je on komunicirao sa tuženim u vrijeme spornog događaja. ***** nema svog dispečera nego taj posao obavlja ***** . Firma ***** se vodi na adresi Semberska bb, a ***** na adresi Semberska 2A, ali dijele istu kancelariju, čak i iste stolove. U određenim situacijama postoji potreba da se vozilo uzima od ***** i sve je to regulisano međusobnim ugovorom koji im dozvoljava da vozač jedne firme bude angažovan u drugoj firmi. Takođe navodi da postoji usmeni nalog ali ne i pismeni nalog kada se radnik upućuje na prevoz za drugu firmu, ali postoji ugovor o međusobnoj saradnji između firmi. Vozila se preuzimaju na lokaciji samih firmi (ulica Semberska), ali joj nije poznato gdje je tuženi preuzeo vozilo. Dešava se da usljed „praktičnih“ razloga jedan tovar se prebaci na drugo vozilo, takođe dešava se da vozač mijenja prikolicu ali prilikom preuzimanja prikolice svaki od vozača

je obavezan da provjeri šta je preuzeo i u kakvom stanju je preuzeo tu prikolicu, moraju da razmijene dokumente i dr. Prikolica mora biti obezbijeđena carinskim užetom koje se provlači kroz cijelu ceradu, zaključava se i obezbjeđuje katancem i dodatnom plombom, ali joj nije poznato da li vozač „dira“ ili skida plombu. Nakon utovara robe trebalo bi da se postavi carinsko uže kao jedan od elemenata obezbjeđenja robe. U određenim situacijama vozačima je zabranjeno da prisustvuju utovaru, ali su dužni da pregledaju šta su preuzeli. Navodi da ne zna gdje je tovarena roba koju je vozio tuženi tom prilikom, niti da li je promijenio prikolicu sa drugim vozačem. Njena ocjena je da tuženi nije imao namjeru da se taj događaj desi, ali nije učinio elementarne stvari da spriječi da se taj događaj desi (nije vezao carinsko uže, nije pregledao robu, prikolicu i dr.). Navela je da je i tužen od vlasti Engleske dobio kaznu, zna da se angažovao da mu se smanji kazna i ista mu je smanjena na 100,00 Funti. Kaznu za pravno lice je platila firma ***** i ista je i izdata na *****. Nakon izricanja kazne, konsultovali su se sa advokatima u Engleskoj i rekli su im da bi njihovi troškovi kao i činjenica da kao stranci tuže državu Englesku, bili preko 6.000,00 Funti i iz razloga visokih troškova nisu išli pred sud. Ulagali su žalbu u smislu branjenja njihovog položaja i u smislu neke molbe da se ta kazna smanji i samo su dobili mogućnost da kaznu plate u ratama. Navela je da ***** (njen suprug) obavlja razgovor sa vozačima prilikom zaposlenja i takođe se isti pitaju da li znaju engleski, ali oni nisu u mogućnosti da provjere njihovo znanje engleskog jezika. Nije sigurna ali „vjeruje“ da su ček liste koje su davane vozačima da ih popune prevedene i na jezik koji je u upotrebi u BiH. Poznato joj je da su migranti bili pronađeni i u drugim slučajevima, npr. pronašli su jednog migranta u vozilu kolege ***** i tužilac je platio i svoju i njegovu kaznu iz razloga što isti ima šestoro djece, a i drugih slučajeva je bilo. Navela je da je obaveza tužioca kao poslodavca da radniku izda platne liste, te da nisu vodili disciplinski postupak protiv tuženog. Sporazum o prestanku ugovora o radu su zaključili sa tuženim i misli da je to bio januar 2020.godine. Vozila tužioca su osigurana od određenih rizika, nije joj poznato da postoji osiguranje od ovakvih slučajeva (pronalska migranata). Istakla je da uvijek govore vozačima da se prvo prijave na francuskoj strani jer se tu samo migranti „skinu“ sa vozila, bez izricanja bilo kakve kazne. Ona vjeruje da se tuženi prijavio na francuskoj granici. Vozači dolaze u luku (u Francuskoj), prezentuju svoje dokumente i u obavezi su da se prijave na skener, ali vozači izbjegavaju da se sami prijave jer najčešće sa sobom u kabinama prenose duvan koji švercuju u Englesku i tamo preprodaju tako da nisu „raspoloženi“ da se prijave nana provjeru skenerom. Nužno je da carina na francuskoj strani prekontroliše vozilo.

Tuženi je u svom iskazu naveo da je kod tužioca bio zaposlen od 2018.godine pa do kraja 2019.godine, te da je obavljao prevoz robe i za firmu *****. Platu je dobijao preko računa od firme tužioca, a ostalo je dobijao ruke ali ne zna od koje firme, da li od tužioca ili od *****. Prijavljen je bio na minimalac, a plaćen je bio po dnevnicu, koja je na početku iznosila 30,00 Eura, zatim 50,00-55,00 Eura i na kraju 60,00 Eura. Navodi da je njemu stigla poruka da on prikolicu preuzme u Luksemburgu od kolege i sa tom prikolicom je i došao na granicu. Inače je praksa da se mijenja prikolica da bi se ubrzao transport robe. Prilikom predaje prikolice pravilo je da bude provučeno carinsko uže, da bude obezbijeđena i dr., ali isto tako i da se što manje vremena gubi i da se preuzme prikolica brzo i nastavi vožnja. Predmetna prikolica je nakon prvog utovara imala plombu, ali ***** je naredio ***** da otkine plombu kako bi imao još dva utovara. Carinsko uže jeste bilo provučeno ali nije bila plomba i on je dobio prikolicu sa provučenim carinskim užetom ali bez plombe. Prije ulaska u luku imaju linije za vozila gdje vozači gase vozila i francuska policija sa psima obilaze svaki kamion posebno. Poslije te kontrole imaju kontrolne kućice koji vozače

kamiona upućuju na koju liniju da idu, tada prolaze brzinom od 5 km/h kroz dva skenera odakle se odmah penju na vagu i poslije toga ih upućuju da li da idu na dodatnu kontrolu ili ne. Ukoliko se sami prijave na kontrolu bukvalno ih otjeraju jer im carinska policija kaže da su prošli kroz skener i da nastave vožnju. Kod engleske policije opet staju u liniju i takođe kamine provjeravaju sa psima. Naveo je da je prošao kontrolu u Francuskoj i sve je bilo u redu do dolaska na liniju gdje se čeka brod za Englesku. Tada mu je engleska policija došla sa psima tragačima i otkrila migrante. Navodi da su i na Francuskoj strani bili psi tragači i da je tu prošao kontrolu. Čim su pronašli migrante odmah je obavijestio tužioca o tome. Naveo je da se on žalio na kaznu i oslobođen je plaćanja iste, samo je platio troškove. Naveo je da je tom prilikom vozio kamion firme *****, a za prikolicu mu nije poznato čija je jer su ponekad prikolice koje preuzima imale i slovenačku registraciju i bosansku, tako da ne zna čija je prikolica tom prilikom bila. Naveo je da je kod tužioca došao kao „početnik“, prije toga nikada nije radio kao vozač, prošao je obuku samo oko toga kako se npr. otvara prikolica odnosno rad sa vozilom i vozila. Nikada mu nije bio obezbijeđen katanac ili nešto drugo, a carinsko uže mora biti na prikolici. Tek posle ovog događaja su krenule od tužioca poruke oko prijave i obezbjeđenja vozila, a prije toga tužilac im nije slao nikakve poruke. Takođe navodi da se i ranije dešavalo da pronađu migrante, ali tužilac nikog drugog od vozača nije tužila, osim njega. Ističe da nije imao nikakve treninge kako da se obezbijedi vozilo od migranata, niti su mu davali ikakve letke ili ček liste da popuni. Prilikom zaposlenja tužilac nije provjerio njegovo znanje engleskog niti je tražio od njega da položi neki kurs engleskog jezika. Navodi da nije pokrenut protiv njega bilo kakav postupak za utvrđivanje odgovornosti (u firmi). Sa tužiocem se „rastao“ na najljepši mogući način i prešao je da radi u drugu firmu. I dalje vozi za Englesku i nema nikakvih problema, takva situacija mu se nije desila nikada prije ni poslije. Naveo je da je sa ***** proveo obuku, kao i sa drugim vozačima, pokazivali su mu upravljanje vozilom, rad oko prikolice, kako se prijavljuje u Francuskoj, kako se utovara i istovara, te da prilikom obuke nije bilo potrebe da mu pokazuju kako se provlači carinsko uže jer u toku obuke nije vozio van granica BiH. Naveo je da je prilikom vožnje u komunikaciji sa dispečerom koji mu šalje podatke gdje je utovar robe, a gdje istovar. Dispečer ga upozorava samo u smislu da požuri, da ne kasni, da ne pravi pauze i sl. Vežano za kaznu koja je njemu izrečena, naveo je da je on imao rok 28 dana da podnese žalbu, ali su ga kaznili sa 3.000,00£, nakon čega je on uložio žalbu i dokazao da nije kriv i oslobodili su ga plaćanja kazne, samo je platio 150,00 £na ime takse. Ponovo je istakao da je on ušao u luku (sa prikolicom koju je preuzeo od kolege) i tu je ugasio vozilo i čeka da psi svaki kamion posebno običu, nakon obilaska pasa tek tada je išao na rampu gdje mu je rečeno na koju liniju da ide, dobio je liniju broj 1 i u toj liniji lagano (sporo) prešao između skenera, kada je prošao skener stigao je pred rampu koja, ukoliko je sve uredno, rampa se diže i on je prošao dalje, tada je dobio broj na koju liniju i na koji brod treba da uđe, čeka na tim linijama da se ukrca na brod i tada su engleska policija koja je kontrolu vršila sa psima pronašla migrante. Naveo je da plombu ne stavlja nikada vozač, plombu stavlja firma gdje se tovari ili gdje se rade papiri za izvoz.

Sud je prihvatio iskaz tuženog kao istinit i objektivan, osim u dijelu da nije upoznat sa preporukama koje upućuju vozača na sve „opasnosti“ koje mogu biti u toku transporta robe s obzirom da isti nalaze u svakom vozilu koji vrši međunarodni transport robe (leci i ček liste).

Svjedok ***** je u svom iskazu koji je dao pred sudom naveo da su tužilac i ***** u poslovnoj saradnji (ustupanje vozila, vozača, opreme, usluge prevoza i dr.), te da on ima dugogodišnje iskustvo u radu sa prevozom. Tuženi je prošao

obuku sa *****; bio je na obuci preko mjesec dana i vrlo dobro se pokazao. Naveo je da je vozač kamiona konstanto u komunikaciji sa dispečerom odnosno *****; koji organizuje i prevoz sa brodom za Englesku i o tome obavještava vozača. Naveo je da se u svakom vozilu nalaze fascikle u kojima su svi dokumenti potrebni za prevoz i između ostalih i letci i ček liste. U konkretnom događaju dispečer je bio *****. Naveo je da kod prevoza robe za Englesku vozač dolazi u luku, prilikom ulaska u luku na francuskoj strani pokazuje papire o robi, Francuska carina i policija odvajaju određena vozila na dodatne pretrage ali postoji i mogućnost da se vozač dobrovoljno javi da ga francuska policija i carina dodatno pregleda jer se događalo da migranti budu i sa oružjem. Na toj francuskoj strani ne idu svi kamioni obavezno na skenere i provjere, nego samo ako se vozač javi na pregled, ponekad policija odvoji neki kamion ako im je „sumnjiv“ pa ga posebno pregleda. Navodi da svakom njihovom vozaču sat-dva prije ulaza u luku, šalju buking za brod i u toj istoj poruci vozači dobiju naređenje od firme da se u Francuskoj prijave na dodatnu kontrolu. Nakon prolaska luke koja pripada Francuskoj, ulazi se u dio luke koji pripada Engleskoj i tu se vrše dodatne kontrole, tj. Engleska policija izvodi pse i psi nanjuše migrante u prikolicama, tada se odvajaju taj kamion, izvode migranti i odrađuje policija ostalu proceduru propisanu zakonom. Naveo je da je za predmetni događaj saznao istog dana. Kada se dese takve stvari i firma i vozač budu kažnjeni novčanim kaznama. Naveo je da je tuženi „uspio“ da smanji svoju kaznu, tužilac se žalio na visinu svoje kazne ali je žalba odbijena jer tuženi nije htio da da pismenu izjavu tj. u toj žalbi tužioca je nedostajala izjava vozača. Naveo je da tuženi nije bio spreman da napiše bilo kakvu izjavu da bi tužiocu pomogao oko žalbe odnosno oko umanjenja kazne koju firma treba da plati. Par mjeseci poslije događaja su saznali sa visinu kazne koju firma treba platiti. Na upit punomoćnika tuženog, naveo je da od 2008.godine radi u transportu, a kao menadžer transporta od 2012.-2013.godine. 2011.godine su počeli raditi prevoz za Englesku i od tada su se susretali sa problemima oko migranata. Problem sa migrantima postoji odavno i jedina odbrana od migranata je stalna provjera i prikolice i vozila uopšte, a inače svako vozilo ima carinsko uže, katanac, plombe, ali ništa to ne vrijedi ako se sve ne obiđe i ne pregleda. Firma (tužilac) imama svoje plombe u kamionu, ali na većini utovara se dobijaju plombe od firme koja tovari robu (ukoliko je skupocjena roba onda ta firma stavlja svoje plombe), a imaju i treće plombe, a to su carinske koje carina stavlja. Vozači mogu skinuti plombe da bi provjerili vozilo. Dalje navodi da su svi leci u kamionima na engleskom jeziku ali da imaju i na našem jeziku sva pravila šta i kako treba raditi, te da on te letke prevodi. Prilikom zapošljavanja vozača nije neophodno da znaju engleski jezik i on i ne provjerava da li vozač zna engleski jezik. Poznato mu je da vozači mijenjaju prikolice (zbog brzine prevoza i dostave robe, ali najviše zbog dužine koliko vozač vozi). Ne sjeća se da li je tuženi tom prilikom promijenio prikolicu. Prilikom ulaska u luku (na francuskoj strani) obavezna je kontrola pasoša, kontrola dokumentacije za robu, ali nije obavezna kontrola kamiona (ukoliko carinik ili policajac ne odvoji neki kamion na provjeru). Oni su vozačima rekli da se moraju na francuskoj strani obratiti cariniku i reći mu da traže dodatnu kontrolu „navesti da imaju migrante u kamionu“ i onda carinik nema pravo da kaže da neće da ga kontroliše nego mora uraditi kontrolu vozila. Naveo je da tuženi nije jedini kome su pronašli migrante u kamionu, te da se i drugim njihovim vozačima to dešavalo, ali to je uglavnom bilo njihovom nepažnjom i „preskakanjem“ koraka koji su od njih traženi prilikom prevoza. Takođe je naveo da nikada te druge vozače nisu tužili, samo tuženog zato što nije htio da im da izjavu koju bi priložili uz žalbu (tražili su od tuženog da prihvati odgovornost i da izjavi da mu je žao što je nanio štetu firmi). Nisu pred sudom u Engleskoj ulagali žalbu jer bi advokatski troškovi i ostali troškovi oko toga bili daleko veći od same kazne. Naveo

je da je tuženi bio dobar radnik i da prije konkretnog događaja nije imao nikakve loše događaje prilikom vožnje. Iskaz svjedoka sud je prihvatio kao istinit.

Svjedok ***** je naveo da je zaposlen ka dispečer u firmi *****. Firme ***** i ***** su porodične firme, ali su dva odvojena poslovna subjekta koja rade zajedno (po ugovoru o poslovnoj saradnji). Naveo je da prilikom zapošljavanja vozač prolazi praktičnu i teoretsku obuku, te da je istu prošao i tuženi. Prilikom prevoza robe, vozaču se u poruci pošalju detaljne instrukcije koje vozač treba da slijedi i ispoštuje. On kao dispečer prati vozača u prevoznjoj ruti, komunikacija sa vozačem je konstantna (navodi ga gdje da utovari robu, gdje da istovari, gdje da sipa gorivo, gdje da pravi pauzu i dr.). U konkretnoj ruti on je tuženom upućivao sve informacije oko utovara, istovara, prevoza, prijave i sve ostalo. Naveo je da je obaveza vozača kada dođe u luku da se prijavi na dodatnu kontrolu (obaveza koju propisuje firma). On kada pošalje poruku vozaču, onda vozač mora da od policije i carine u Francuskoj traži kontrolu vozila. U konkretnom slučaju uputio je zahtjev tuženom da se prijavi na kontrolu. Naveo je da vozači dobijaju razne letke sa instrukcijama, a vezano za migrante (na graničnim prelazima, a i od firme). U svakom kamionu se nalazi ček lista, to je instrukcija koja se odnosi na provjere koje vozač treba da odradi prije ulaska u Englesku. Ukoliko vozač prijavi kamion na kontrolu na francuskoj strani i ukoliko tu nađu migrante, francuska vlast ne izriče nikakve kazne ni vozaču ni firmi. Problem migranata se pojavio zadnjih par godina. Naveo je da letke i ček-liste vozači dobiju na više jezika, te pretpostavlja da ih je tuženi dobio i na engleskom i na srpskom. Poznato mu je da vozači mijenjaju prikolice (zbog nedostatka vremena drugog vozača, zbog vize i sl.), ali je vozač nakon utovara obavezan provjeriti prikolicu. Prije ulaska u luku svaki vozač je dužan da provjeri vozilo (prema propisima u firmi). Ne sjeća se da li je tuženi prošao kontrolu francuske policije i pasa tragača. Istakao je da on „tjera“ vozače da prijave kontrolu kamiona kao da imaju migrante u njemu. Kada su pronađeni migranti tuženi ih je odmah obavijestio. Nije mu poznato da li je tužilac imao pravo žalbe na izrečenu kaznu. Poznato mu je da su i drugi njihovi vozači imali isti problem (pronađeni su migranti u njihovim kamionima) ali nikog od njih firma nije tužila. Tuženog je firma tužila jer se nije uspjela sa njim dogovoriti oko kazne i žalbe. U firmi nije vođen disciplinski postupak protiv tuženog, a sa tuženim je sporazumno prekinut radni odnos. Iskaz svjedoka sud je cijenio objektivnim i istinitim.

U toku postupka sud je utvrdio sljedeće činjenično stanje:

-tuženi je kao zaposlenik tužioca kamionom koje je u vlasništvu tužioca za račun firme ***** vršio prevoz robe za veliku Britaniju, a po osnovu člana 5. Ugovora o poslovnoj saradnji zaključenog između ***** i ***** od 28.12.2018.godine

-u toku prevoza u Njemčkoj je preuzeo prikolicu drugog prvoznika

-na prikolici koju je preuzeo u Njemačkoj bilo je provučeno uže, ali nije postojala plomba

-tuženi je vozilom prošao kontrolu skenerom na francuskoj granici prije kontrole koju obavlja policija na engleskoj strani, odnosno ulaska u luku na engleskoj strani

-prilikom kontrole koju su obavili engleski policajci u prikolici tuženog koju je tuženi zakačio na svoje vozilo u Njemačkoj pronađeno je pet migranata

-tuženom kao fizičkom licu je izrečena kazna 3.000,00£ na koju se on žalio i potom je nakon što je uložio žalbu na odluku oslobođen plaćanja novčane kazne s tim što je platio takse u iznosu od 150,00£, a firmi ***** kao nosiocu prevozne rute izrečena je novčana kazna u iznosu od 4.500,00 £, koju je ova firma platila u nekoliko rata

-firma ***** je dana 29.01.2020.godine izdala tužiocu na ime plaćene novčane kazne koja je izrečena ***** knjižno terećenje broj 29/01/2020 na iznos 10.175,63 KM

-tužilac je evidentno na račun firme ***** uplatio iznos 5.217,92 KM dana 11.08.2020.godine, dok za preostali iznos nije dostavio validne dokaze o uplati (nalog za plaćanje na iznos od 4.957,71 KM nema datuma i pečata banke)

-tuženi je upoznat prethodno sa procedurama koje treba poštovati prilikom obavljanja međunarodnog prevoza i prelaska granica

Prigovor pasivne legitimacije istaknut od strane tuženog sud nije prihvatio jer je iz materijalne dokumenatcije u spisu utvrđeno je da je tuženi bio zaposlenik tužioca te da je po osnovu Ugovora o poslovnoj saradnji zaključenog između ***** i „***** upućen da vozilom tužioca izvrši prevoz robe za firmu ***** .

Tužbeni zahtjev tužilac zasniva na odredbi člana 102. stav 2. Zakona o radu Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 34/19). Odredbom navedenog člana propisano je da radnik koji na radu ili u vezi sa radom namjerno ili zbog krajnje nepažnje prouzrokuje štetu poslodavcu, dužan je da štetu naknadi. Šteta za koju tužilac tvrdi da je prouzrokovao tuženi ogleda se u plaćanju novčane kazne koja je zbog prevoza migranata izrečena firmi ***** kao nosiocu prevozne rute u iznosu od 4.500,00 £. Navedeni iznos kazne umjesto firme ***** platio je tužilac (nalozu za plaćanje u spisu predmeta) a po osnovu knjižnog terećenja broj 29/01/2020 od 29.01.2020.godine koje je navedena firma ispostavila tužiocu. Uslov za odgovornost radnika za štetu koju prouzrokuje trećem licu na radu ili u vezi sa radom je da je šteta posljedica njegove namjere ili krajnje nepažnje. U konkretnom slučaju nesporno je da nije postojala namjera tuženog da tužiocu prouzrokuje štetu. Krajnja nepažnja postoji ako stranka ne postupa onako kako bi postupao svaki prosječan čovjek sa prosječnim znanjem i iskustvom. Dakle sa krajnjom nepažnjom postupa onaj radnik koji u svom radu ne upotrijebi ni onu pažnju koju bi upotrijebio prosječan čovjek. Na poslodavcu je teret dokaza da je radnik štetu prouzrokovao s namjerom ili iz krajnje nepažnje, što tužilac u konkretnom slučaju nije učinio.

U konkretnom slučaju, po ocjeni suda, ne postoji ni namjera ni krajnja nepažnja u postupanju tuženog. Tuženi je preduzeo sve potrebne mjere koje mu nalažu pravila vezana za kontrolu vozila, prijave za kontrolu vozila na prelazima iz jedne u drugu carinsku zonu, te uopšte međunarodnog prevoza. Sud je prihvatio izjavu tuženog da je preuzeo prikolicu (u kojoj su i pronađeni migranti) u Njemačkoj, da je ista bila obezbjeđena užetom, ali da na nju nije postavljena plomba te da on nije ovlašten kao vozač da stavlja plombu na naknadno preuzetu prikolicu, kao i da je prošao sve potrebne preglede konkretno i skener na francuskoj strani. Migranti, za koje se ne može utvrditi kada su ušli u prikolicu, nisu ni pored skenera otkriveni na francuskoj strani nego su tek pomoću pasa tragača koje koristi engleska policija otkriveni na engleskoj strani.

Kako se u konkretnom slučaju iz provedenih dokaza ne može utvrditi pravno odgovarajuća uzročna veza između radnji tuženog i prouzrokovane štete firmi ***** , niti ponašanje tuženog koje se može kvalifikovati kao namjera i krajnja nepažnja usljed kojeg je nastala predmetna šteta, sud je tužbeni zahtjev tužioca odbio kao nesonovan.

Odluka suda o troškovima parničnog postupka zasniva se na odredbi člana 120. stav 1. ZPP-a. Tuženi je u cjelosti uspio u ovoj pravnoj stvari pa je tužilac dužan da mu nadoknadi troškove parničnog postupka prema opredijeljenom troškovniku tuženog (tuženi je troškove računao prema prvobitno postavljenom tužbenom zahtjevu čija je vrijednost 5.217,92 KM). Takođe, tuženi je za svaku preduzetu radnju potraživao 25% paušala iako nije konkrizovao na koje sporedne radnje se taj paušal odnosi zbog čega sud nagradu za preduzete radnje nije uvećavao za 25%. Troškove tuženog čine troškovi sastava odgovora na tužbu od strane punomoćnika advokata u iznosu od 374,40 KM (160 bodova x 3,00KM +17%pdv), troškovi zastupanja tuženog na odloženom pripremnom ročištu od 19.05.2021.godine u iznosu od 187,20 KM, troškovi zastupanja na održanom pripremnom ročištu 10.06.2021.godine u iznosu od 374,40 km i troškovi zastupanja na glavnoj raspravi održanoj dana 30.09.2021.godine u iznosu od 374,40 KM, odnosno ukupan iznos od 1.310,40 KM (prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS, "Sl.glasnik RS", broj 68/05). Sud nije dosudio putne troškove advokata koji je zastupao tuženog jer se ti troškovi dosuđuju samo ukoliko na području sjedišta suda pred kojim se vodi parnica u datom momentu stranka nije mogla angažovati kvalifikovanog punomoćnika za zastupanje (pravno shvatanje Panela od 22.07.2014.godine), a iz istih razloga nije dosudio troškove nagrade za vrijeme odsustvovanja iz advokatske kancelarije zbog prisustva raspravi ili pretresu.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU :
Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana od dana prijema iste Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, putem ovog suda.

SUDIJA :
*****